

२०७३ माघ २४ सोमबार ०६-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे आज्ञाकारी बच्चे— तिमी सदा अतीन्द्रिय सुखमा रहने गर, कहिल्यै पनि रुनु हुँदैन किनकि तिमीलाई
अहिले सर्वोच्च बाबा मिलेको छ।”

प्रश्नः— तिमी गोप-गोपीहरूको अतीन्द्रिय सुखको गायन गरिएको छ, देवताहरूको गरिएको छैन, किन?

उत्तरः— किनकि तिमी अहिले ईश्वरीय सन्तान बनेका छौ। तिमी मनुष्यलाई देवता बनाउनेवाला हो। देवता बनेपछि फेरि गिर्न सुरु गर्छन्, डिग्री कम हुँदै जान्छ। त्यसैले उनीहरूको सुखको गायन छैन। यो त तिमी बच्चाहरूको सुखको गायन गर्छन्।

गीतः— मुझ को सहारा देने वाला.....

ओम् शान्ति। यो एकले भन्नुभयो वा दुवैले भन्नुभयो? किनकि बाबा पनि हुनुहुन्छ भने दादा पनि छन्। त्यसोभए यो ओम् शान्ति कसले भन्यो? भन्नुपर्छ— दुवैले भन्नुभयो किनकि तिमीलाई थाहा छ दुई आत्माहरू हुनुहुन्छ। एक आत्मा, अर्को परमात्मा हुनुहुन्छ। यी सबैलाई जीव आत्मा भनिन्छ। तिमी आत्माहरू पनि यहाँ पार्ट खेलन आएका हो। अरू धर्मको कुरै होइन। बाबा यहाँ नै आउनुहुन्छ। भारत नै बाबाको जन्मस्थान हो। शिवजयन्ती पनि मनाउँछन्, तर उहाँ कहिले र कसरी आउनुहुन्छ, यो कसैलाई पनि थाहा छैन। शिव त निराकारलाई भनिन्छ। उहाँको पूजा पनि हुन्छ। शिवजयन्ती पनि मनाउँछन्। जो बितेर जान्छ, त्यो मनाउँछन्। तर जान्दैनन्— उहाँ कहिले आउनुभयो, के गरेर जानुभयो। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई त सबै कुरा थाहा छ। तिमीले जोसँग पनि सोध्न सक्छौ यो कसको रात्रि मनाउँदै हुनुहुन्छ? मन्दिरमा गएर सोध, यिनी को हुन्? यिनको राज्य कहिले थियो? परमपिता परमात्मासँग तपाईं कोके सम्बन्ध छ? उहाँसँग कसको सम्बन्ध छ? अवश्य भन्नेछन् सबैको सम्बन्ध छ। उहाँ सबैका परमपिता हुनुहुन्छ। त्यसैले पिताद्वारा अवश्य सबैलाई सुखको वर्सा मिल्छ। यतिबेला दुःखको दुनियाँ छ। नयाँ आविष्कार त गर्छन् तर दिन-प्रतिदिन दुःखका कला त बढ्दै जान्छन् किनकि अब गिर्ने कला हो नि। कति आपदहरू आइरहन्छन्। मनुष्यले दुःख देख्ने पछि। अति दुःख भएपछि त्राहि-त्राहि गर्न लाग्छन्, अनि मात्र बाबा आउनुहुन्छ। यतिबेला सबै मनुष्य मात्र पतित छन्, त्यसैले यसलाई विकारी दुनियाँ भनिन्छ। वहाँ सत्ययुगमा दुःख हुँदै हुँदैन। तिमी बच्चाहरूले बुझेका छौ— यस्तो ड्रामा बनेको छ। यतिबेला सबै रावण अर्थात् ५ भूतको वशमा छन्। यही दुस्मन हो। दुःखका पनि कला हुन्छन् नि। अहिले त धेरै तमोप्रधान बनेका छन् किनकि विषबाट नै सबै पैदा हुन्छन्। दुनियाँलाई त थाहा छैन— वहाँ विष हुँदैन। भन्छन् त्यसोभए वहाँ बच्चा कसरी पैदा हुन्छन्? भन, पहिला बाबालाई चिनुहोस् र उहाँसँग वर्सा लिनुहोस्। बाँकी वहाँको जुन रसम-रिवाज हुन्छ, त्यही चल्छ। किन तपाईंले यो संशय उठाउनुहुन्छ? कसैले प्रश्न सोध्यो, शिवबाबा जब यहाँ आउनुहुन्छ भने फेरि वहाँ मूलवतनमा आत्माहरू हुन्छन्? अवश्य। यहाँ वृद्धि भइरहन्छ। तर पहिलो मूल कुरा हो— बाबा र वर्सालाई याद गर्नु। यी कुरासँग तिमी के मतलब? तिमी ज्ञान चक्षु खुलेपछि कुनै प्रश्न सोध्ने आवश्यकता रहँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर अनि वर्सालाई याद गर। केवल मुक्ति पाउन चाहन्छौ भने मनमनाभव। राजाई चाहन्छौ भने मध्याजी भव।

२०७३ माघ २४ सोमबार ०६-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामीलाई पढाउनेवाला को हुनुहुन्छ? यस चैतन्य डिब्बामा चैतन्य हीरा
बस्नु भएको छ। उहाँ सत्य बाबा पनि हुनुहुन्छ, परम आत्माले नै शरीरद्वारा बोल्नुहुन्छ। कोही मन्यो भने
उसको आत्मालाई बोलाइन्छ। त्यतिबेला यो ख्याल रहन्छ— हाम्रो पिताको आत्मा आएको छ। मानौं दुई
आत्मा भए। त्यो आत्माले आएर वासना लिन्छ। हुन त सबै ड्रामा हो। तर फेरि पनि भावनाको भाडा
मिल्छ। पहिला त ब्राह्मणहरूमा केही तागत थियो, आएर कुराकानी गर्थे। रुचिसँग खुवाइन्थ्यो। यो ज्ञान त
हुँदैन— यो आत्मा हो। आत्माले त बास्ना लिन्छ, बाबाले त बास्ना पनि लिनुहुन्न किनकि उहाँ त अभोक्ता
हुनुहुन्छ। आत्माले त भोग्छ। बाबा भन्नुहुन्छ म अभोक्ता हुँ। आत्मा त बास्नाको दास हुन्छ। म त दास छैन,
मसँग योग बल लगाउनाले तिम्रो विकर्म दग्ध हुन्छ। सम्झाउनु पर्छ शिवजयन्ती मनाइन्छ। शिव त निराकार
हुनुहुन्छ। जसरी आत्माको पनि जयन्ती हुन्छ। आत्मा शरीरमा आएर प्रवेश गर्छ। शिव नै पतित-पावन
हुनुहुन्छ, जसलाई नै आह्वान गर्छन्, आएर यस रावणको दुःखबाट मुक्त गर्नुहोस्। यतिबेला ५ विकार
सर्वव्यापी छ। आधा-आधा छ नि। रावण राज्य सुरु भएपछि अरू धर्म आउँछन्। सबैले आ-आफ्नो पार्ट
खेल्न आउनु पर्छ। म आउँछु नै यहाँ। अहिले तिम्री बच्चालाई थाहा छ— यस चैतन्य डिब्बामा कौडीबाट
हीरा बनाउनेवाला बाबा बस्नु भएको छ। उहाँ नै सत्-चित्-आनन्द स्वरूप हुनुहुन्छ, ज्ञानका सागर
हुनुहुन्छ। तिमिले अहिले जान्दछौ। बाबाले याद दिलाउनुभयो भने याद गर्छन् फेरि बिर्सिन्छन् किनकि ती
पोष आदि जो छन्, उनीहरूको त चैतन्य शरीर छ। प्रख्यात छन्। उनको कति महिमा हुन्छ। यहाँ त उहाँ यो
डिब्बामा लुकेको हीरा हुनुहुन्छ। कसैले जान्दैनन्, उहाँ एकै पटक आउनुहुन्छ। बच्चाहरूले त जान्दछन्—
बाबा यिनमा बस्नु भएको छ। यहाँ हाम्रो सत्य बाबा, सत्य शिक्षक पनि हुनुहुन्छ। यो पाठशाला हो नि।
तिमीहरू मध्ये पनि कोहीले भुल्छन्। चालचलनबाट सबै कुरा थाहा हुन्छ। कोही बच्चाहरू त थोरै परीक्षा
लिने बित्तिकै आत्तिन्छन्। नत्र बच्चाहरूले भन्नुपर्छ— जे खुवाउनुहुन्छ, चाहे मार्नुहोस्, चाहे प्यार गर्नुहोस्।
सपूत बच्चाहरू त आज्ञाकारी हुन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! कहिल्यै पनि रुनु हुँदैन। तिम्रा
यति महान् बाबा र प्रियतम हुनुहुन्छ, उहाँको बनेर फेरि तिम्री रुन्छौ! म तिम्रो ठूलो बाबा बसेको छु।
मायाले नाकमा समात्यो भने तिम्री रुन्छौ। गायन पनि छ— अतीन्द्रिय सुख गोप-गोपीहरूसँग सोध। तर
मायाले भुलाइदिन्छ। बाबामाथि कुर्बान जाऊँ, बलिहार जाऊँ, यो कुरा मनमा याद रह्यो भने खुशी हुन्छ।
तिमी बच्चाहरूले अहिले जान्दछौ— बाबा सच्चा-सच्चा इन्द्र हुनुहुन्छ। त्यो पानीको वर्सा गराउने इन्द्र
होइन। यहाँ ज्ञान इन्द्र हुनुहुन्छ। इन्द्र-धनुष निस्कन्छ, त्यसमा रंग त धेरै हुन्छन् तर मुख्य ३ हुन्छन्। बाबाले
तिमीलाई यतिबेला त्रिकालदर्शी बनाउनुहुन्छ। त्रिकालदर्शी अर्थात् आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्नेवाला
अर्थात् स्वदर्शन चक्रधारी। तिनै काललाई जान्नेवाला। यी कुरा तिमिले आफैँसँग मिलाउँछौ। तिम्री
बच्चाहरूलाई थाहा छ— यो इन्द्रसभा हो त्यसैले बाबाले लेखिरहनुहुन्छ— कुनै पनि विकारी, पतित मेरो
सभामा नहोस्। तिम्री पनि ज्ञान नृत्य गर्ने परीहरू हो। ज्ञान इन्द्रका परीहरूलाई आदेश छ— कुनै विशश
अर्थात् विकारी मानिसलाई यहाँ नल्याऊ। तिम्री बच्चाहरूसँग विकारी नै निर्विकारी बन्न आउँछौ। तर
मेरो सभामा नल्याऊ। नियम पनि छ नि। हुन त मैले यहाँ धेरैसँग कुराकानी गर्छु। इमान्दार, सपूत, राम्रा
बच्चा भए भने प्यार रहन्छ। जसरी गान्धीको लागि सबैको प्यार छ, कर्म त राम्रो गरे नि। यो बनिबनाऊ
ड्रामालाई पनि बुझ्नुपर्छ, यो हुबहु दोहोरिइरहेको छ। कसैको दोष छैन। रावणले त सबैलाई भ्रष्टाचारी

२०७३ माघ २४ सोमबार ०६-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बनाउने नै हो। यी सबै कुरालाई तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ, अरूले के जानून्। पतित-पावनले भन्छन्, तर केही पनि जानेका छैनन्। तिमी त उही हौ, जसले कल्प पहिला बाबालाई मदत गरेका थियौ। सत्ययुगमा यो कहाँ थाहा हुन्छ र, हामीले यो राज्य कसरी लियौं?

अहिले तिमीलाई थाहा छ— यहाँ बेहदका बाबा कति ठूलो आसामी हुनुहुन्छ। बाबाले नै विश्वलाई कौडीबाट हीरा जस्तो बनाउनुहुन्छ। स्वर्गमा एउटै आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो, अब फेरि त्यसको स्थापना भइरहेको छ। सारा दुनियाँमा शान्ति स्थापना गर्नु— यो त परमपिता परमात्माको जिम्मेवारी हो। उहाँ बाबा नै आएर सबैलाई सनाथ बनाउनुहुन्छ। सम्झाउनुहुन्छ— तिमी अनाथ किन बनेका हौ? रावण राज्य कहिले देखि सुरु भएको हो, तिमीले जान्दैनौ। रावणको पुत्ला बनाएर जलाइरहन्छौ। यतिबेला भक्तिमार्गको गिर्ने कला छ। रामराज्य त सत्ययुगलाई भनिन्छ। तिमी यतिबेला ईश्वरीय सन्तान हौ किनकि कला कम हुँदै जान्छन्। यतिबेला तिमी भित्र धेरै रोयल्टी हुनुपर्छ। तिमी हौ मनुष्यबाट देवता बनाउनेवाला। अतीन्द्रिय सुख पनि गोप-गोपीहरूको नै गायन गरिएको छ। यस्तो कहिल्यै पनि भनिदैन— अतीन्द्रिय सुख लक्ष्मी-नारायणसँग सोध। गोप-गोपीहरूको लागि भनिएको छ किनकि उनीहरू ईश्वरीय सन्तान हुन्। देवता बनेपछि फेरि डिग्री कम हुँदै जान्छ। राजाहरू कति ठाँटसँग चल्छन्। तर हुन् त सबै तमोप्रधान।

तिमीहरूसँग चित्रमा ब्रह्माको चित्र देखेर धेरै मनुष्य अल्मलिन्छन्। त्यसैले तिमी बच्चाहरूसँग लक्ष्मी-नारायणको चित्र एक त्रिमूर्ति सहित छ, अर्को विना त्रिमूर्तिको पनि छ, त्यसमा केवल शिव देखाइएको छ, दुवै राख्नुपर्छ। यदि ब्रह्मालाई केही भन्छन् भने भन— कसको शरीरमा आउने त? ब्रह्मा-सरस्वती नै लक्ष्मी-नारायण बन्छन्। अवश्य ब्रह्मा तनमा आउनुहुन्छ तब त ब्राह्मण पैदा हुन्छन्। नत्र यति धेरै बच्चाहरू कसरी हुन सक्छन्। यी ब्रह्माका बच्चा ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारी हुन्। तिमी पनि ब्रह्माकुमार-कुमारी हौ। प्रजापिता विना सृष्टि कसरी रचनुहुन्छ? यहाँ अहिले नयाँ सृष्टि रचना गरिरहनु भएको छ। हौ तिमी पनि तर तिमीले मान्दैनौ। यदि अहिले ब्राह्मण बनेनौ भने देवता पनि बन्न सक्दैनौ। यो पनि जान्दछौ— यहाँ आउँछन् उनै जसको कलमी लाग्नु पर्ने हुन्छ। बाबाले कति राम्ररी सम्झाउनुहुन्छ। बाबाले हरेकको अवस्था पनि जान्नुहुन्छ। कोही कुन चीजको भोको, कोही फेशनको भोको! बाबासँग आएर सोध— बाबा म ठीक चलिरहेको छु? यो मेरो कुरा ठीक छ वा बेठीक छ? अनि बुझिन्छ— यिनलाई डर छ। हेर, गान्धीजीलाई कतिले मदत दिए, तर उनले स्वयं खाएनन्, सबै देशको लागि दिए। ती गान्धी त फेरि पनि मनुष्य थिए, यहाँ त बेहदका बाबा हुनुहुन्छ। शिवबाबा त दाता हुनुहुन्छ, सबै बच्चाहरूको लागि नै गर्नुहुन्छ। सोधिन्छ— तिमीले एक रूपैयाँ किन दिन्छौ? भन्छन् शिवबाबालाई दिन्छु, २१ जन्मको वर्सा पाउनको लागि। यस्तो कसैले सम्झदैन— मैले दिएँ मैले त २१ जन्मको वर्सा लिन्छु। बाबा त गरिब-निवाज हुनुहुन्छ। २१ जन्म वर्सा दिनुहुन्छ, यो बुद्धिमा रहोस्। सबै कुरा बच्चाहरूको काममा आउँछ। गान्धीले पनि काममा लगाउँथे। आफ्नो लागि केही पनि जम्मा गरेनन्। आफूसँग जे जति थियो, त्यो सबै दिए, दिनेहरू कहिल्यै स्वयं जम्मा गर्दैनन्। संन्यासीहरूले छोडेर जान्छन् फेरि आएर जम्मा गर्छन्। उनीहरूसँग त धेरै पैसा हुन्छ, कति फ्ल्याटहरू हुन्छन्। वास्तवमा संन्यासीहरूसँग एक पैसा पनि हातमा हुनु हुँदैन। नियम यस्तो छ।

२०७३ माघ २४ सोमबार ०६-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन उनीहरू कहिल्यै दानी हुन सक्दैनन्। तिमी त बाबाको रायमा चलनुपर्छ। बाबा यो सबै कुरा हजुरको हो। जस्तो हजुरले भन्नुहुन्छ, त्यस्तै काममा लगाउँछु। बाबाले डायरेक्शन दिइरहुनुहुन्छ। बच्चाहरूले व्यवहारमा ल्याउनु पर्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कदम-कदममा बाबाको रायमा चलनु पर्छ। पूरा-पूरा बलिहार जानुपर्छ। जहाँ बसाउनुहुन्छ, जो खुवाउनुहुन्छ... यस्तो आज्ञाकारी भएर रहनु छ।
- २) आफ्नो चाल-चलन धेरै रोयल र उच्च बनाउनु छ। हामी ईश्वरीय सन्तान हौं त्यसैले बडो रोयल्टीसँग चलनुपर्छ, कहिल्यै पनि रुनु हुँदैन।

वरदानः— कर्म र योगको सन्तुलनद्वारा सबैको आशीर्वाद प्राप्त गर्ने सहज सफलतामूर्त भव

कर्ममा योग र योगमा कर्म— यस्तो कर्मयोगी अर्थात् श्रेष्ठ स्मृति, श्रेष्ठ स्थिति र श्रेष्ठ वायुमण्डल बनाउनेवाला सबैको आशीर्वादको अधिकारी बन्छन्। कर्म र योगको सन्तुलनद्वारा हरेक कर्ममा बाबाद्वारा आशीर्वाद त मिल्छ नै, तर जसको सम्बन्ध-सम्पर्कमा आउँछन्, उनीहरूद्वारा पनि आशीर्वाद मिल्छ। सबैले उसलाई राम्रो मान्छन्। यो राम्रो मान्नु नै आशीर्वाद हो। त्यसैले जहाँ आशीर्वाद छ वहाँ सहयोग हुन्छ र यो आशीर्वाद वा सहयोगले नै सफलता स्वरूप बनाइदिन्छ।

स्लोगनः— सदा खुशी रहनु र खुशीको खजाना बाँडिरहनु— यही सच्चा सेवा हो।